

nt

naš tednik

LETO XXXII. — Številka 29 17. julija 1980 Cena 4.— šil. (5 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

DANES v TEDNIKU

Olimpijski veter
nad Moskvo

stran 3

S »Kočno«
na Kočno

stran 4

Nogomet na Slo-
venski gimnaziji

stran 8

Nadvse posrečen je bil kulturni večer na campingu Wernig v Kočuh, kjer je ogromno število turistov sledilo slovenski pesmi in besedi ter tako spoznalo drugo Koroško. Glej tudi str. 8.

Smolle: Kljub osebnim napadom nadaljevati konstruktivno politiko

Deželni glavar si je izbral novega političnega sovražnika: pred socialističnimi funkcionarji je mobiliziral le-te proti Karlu Smolle, prvemu kandidatu KEL in članu predsedstva NSKS.

Wagner je trdil, da posamezni funkcionarji Slovence ukrenejo vse, da bi spravili Slovence v izolacijo. Pri tem da se še posebej odlikuje Karel Smolle. Očitno so motili deželnega glavarja Smolletovi komentarji v Našem tedniku. Wagner je te komentarje imenoval »ganjilive zgodbe«. Način Smolletovega pisanja da je brezmejno ošaben ali bolešno samozavesten.

V demokraciji da ima vsak svobodo govorenja, pač pa tudi svobodo izbire pogovornega partnerja. On, Wagner, da ne bo več pripravljen še prepogostokrat pogovarjati se s človekom, kot je Smolle.

V ostalem je deželni glavar trdil, da so na celovški univerzi pri nekem srečanju predlagali, da bi motili 10. oktober in s tem povezane prireditve s špektakularnimi akcijami.

»Nisem se ne v preteklosti spušal v razpravljanja s političnimi nasprotniki na raven osebnih obrekovanj in se tudi sedaj ne bom.

Menim, da se tudi deželnemu glavarju Wagnerju ni treba,« je izjavil prvi kandidat Koroške enotne liste in član predsedstva Narodnega sveta koroških Slovencev Karel Smolle v zvezi s stališčem koroškega deželnega glavarja.

»Koroški Slovenec, ki se politično udejstvuje, nima zlate jame in ga ne čaka visoka pokojnina kot deželne politike. Nasprotno, zavzemanje za mirno in pravično sožitje obeh narodov na Koroškem je častna služba v korist naši skupni domovini Koroški,« je dejal Smolle.

»Če me skušajo napadati osebno hkrati s treh strani (komunistični listi, skrajno desničarski tisk in nestvarni deželni glavar) se zdi, da Slovenci s svojo politiko nismo povsem na napačni poti.« Istočasno je Smolle poudaril, da se bodo zastopniki Koroških Slovencev jeseni ne glede na morebitno zabavljanje zavzemali tako za pogovore na Koroškem kot na Dunaju, kjer da v osrednjih političnih gremijih in tudi pri zvezni vladi prevladuje pametnejše vzdušje. Izjave o nepristojnosti, besedne grožnje in poskusi ustrahovanja in varuštva slovenskih predstavnikov ne bodo odvrgli od nadaljnjih pragmatičnih, konstruktivnih in končno tudi uspešnih pogovorov je, menil Karel Smolle.

Mirko Kumer — Črčež 70 let

Jutri bo praznoval na Črčejevi kmetiji na Blatu svoj god Mirko Kumer — Črčež. 21. julija pa praznuje Črčejev oče svojo 70. letnico. Njegova osebnost je tako tesno povezana z našim listom, s kulturnim in političnim hotenjem celotnega slovenskega naroda na Koroškem, da bi bila odveč vsaka beseda, kar bi o njemu napisali.

Že ko se je s svojim očetom preselil na Blato, je začel Mirko Kumer prebirati knjige in se izobraževal naprej, ker je čutil več potrebe po izobrazbi kot mu jo je nudila kmetijska šola, ki jo je dokončal v Litzlhofu.

Kmalu se je pridružil kulturnoprosvetnemu delu v domačem društvu in bil izvoljen v osrednji odbor Slovenske prosvetne zveze. Ko so nacisti aretirali 1941 vse odbornike SPZ, je prišel tudi on v gestapovski zapor. Tako je opisal aretacijo v knjigi Setev in žetev: »Slovenska prosvetna zveza je imela tedaj v gestapovskem zaporu svoj izredni občni zbor. Na visoko ograjenem dvorišču smo videli vse nekdanje udeležence občnih zborov, ko so korakali v gosjem redu drug za drugim. Potem so nas razgnali. Nekateri v nemško vojsko, druge izven domovine, starejše pa so čez leto dni izselili v Nemčijo.«

Črčeja so prisilili v nemško vojsko na rusko fronto. Prav tja proti ruskim bratom Slovanom, ki jih Črčež tako neizmerno ljubi, so ga nagnali. Svoja doživetja je opisal v knjigi, ki nosi značilen naslov »Po sili vojak«. Po srečni vrnitvi, ko je korakal proti osvobojeni Jugoslaviji je tako razmišljal o svoji usodi:

»Spomnil sem se, kako je leta 1941 vzklikala neka Rožanka na hodniku gestapovskega zapora, ko je niso pustili na obisk k njenemu možu: 'Če je dons pravica? Pravice dons n'či!' Sedaj pa pripadniki tistega naroda, ki je takrat teptal pravico, bridko izkušajo to, kar je uboga Rožanka vzklikala: 'Pravice dons n'či!' Pa tudi izrek iz svetega pisma: 'Za grehe vaših očetov bom kaznoval otroke do

tretjega in četrtega rodu,' mi je prišel na misel. Trpijo pa povsod nedolžni.«

Črčejev oče pa je tudi simbol samostojnega in enotnega političnega hotenja našega človeka. Že 1950 so ga na Blatu izvolili za podžupana, njegov ugled pa je potrdilo ljudstvo, ko ga je po prvi mandatni dobi izvolilo za župana Blata. Po združitvi občine Blato s Pliberkom pa ga je naše ljudstvo izvolilo za podžupana. In Koroška voliina skupnost je izbrala najboljšega človeka, ko mu je 1965 zaupala prvo mesto in kandidacijo za deželni zbor. Kako se čuti zvezanega s slovenskim in slovanskim svetom, je takrat izrazil v volilnem proglasu:

»Danes se svet zaveda zmemrom bolj, kako važno so tudi slovanski jeziki. Pred nekaj tedni je na dunajski univerzi pred tisoč študenti izjavil nek univerzitetni profesor, da bo bodoča mladina morala znati vsaj tri jezike, in poudaril, da mora biti eden izmed njih na vsak način slovanski.«

Ne bomo naštevati vseh njegovih funkcij v kulturni in politični centrali, v naših gospodarskih ustanovah. Kot mlajši člani našega uredništva nam bo le dovoljeno, da izrečemo pisatelju, publicistu in dopisniku nekaj osebnih besed. Ponosni smo, da lahko delamo z njim. S svojo osebnostjo je nam mladim vzgled in obveza.

Ko bo te dni sprejemal neštete čestitke, ko mu bodo izrekli zahvalo Narodni svet in Krščanska kulturna zveza, mu ključemo še na mnoga leta ter že težko čakamo njegovega novega članka!

Borut Sommeregger
nam. glav. urednika

Odprto pismo dr. R. Saxerja deželnemu glavarju Wagnerju

Glede »predloga za motnje desetooktobrskih prireditev« je pisal dr. Robert Saxer Wagnerju v odprtem pismu:

»Ich war bei der Veranstaltung anwesend und weiß daher, was der von Ihnen nicht namentlich Genannte tatsächlich gesagt hat; es war sinngemäß folgendes: Die Veranstalter der Oktoberarena/Oktoberski tabor sollten sich nicht nur auf die Oktoberarena-Veranstaltung am 11. Oktober konzentrieren, sondern den Kontakt mit jenen Menschen suchen, die auf diese Veranstaltung mit ziemlicher Sicherheit nicht kommen werden.

Die Tatsache, daß Sie nun plötzlich diesen konstruktiven Vorschlag öffentlich als Anregung zur Störung durch spektakuläre Aktionen bezeichnen, könnte dadurch zustandegekommen sein, daß Sie falsch informiert worden sind. Ihr Infor-

mant war mit einiger Wahrscheinlichkeit jener Vertreter der Staatspolizei, der der Veranstaltung beiwohnte und sich eifrig Notizen machte ...

In der Kärntner Tageszeitung steht weiter zu lesen: 'Leute, die jede Gelegenheit benützen, aufzuschaukeln, statt zu befrieden, werden damit rechnen müssen, daß man sich mit den erlaubten Mitteln der Demokratie stärker mit ihnen auseinandersetzt als das in der Vergangenheit der Fall war'. Gleich danach sprechen Sie nochmals von solchen, 'die da glauben, unter dem Mäntelchen demokratischer Freiheitsrechte tun und lassen zu können, was sie wollen.' Die von Ihnen schon öfter verwendete allgemeine Form solcher Äußerungen ist nicht geeignet, den Kärntnern genaue Informationen und damit ein einigermaßen sicheres Wissen über die tatsächlichen Sachver-

halte zu vermitteln. Ich möchte daher im Anschluß an die hier zitierten Äußerungen folgende Fragen an Sie stellen:

1. Wer sind die Leute, die jede Gelegenheit benützen, aufzuschaukeln, statt zu befrieden, bzw. die unter dem Mäntelchen demokratischer Freiheitsrechte glauben, tun und lassen zu können, was sie wollen?

2. Welche Gelegenheiten werden zur Aufschaukelung benützt? Wie sah diese Aufschaukelung aus?

3. Was meinen Sie damit, wenn Sie von nicht näher genannten Leuten sagen, man werde sich mit den erlaubten Mitteln der Demokratie mit ihnen auseinandersetzen? Und was heißt: stärker, als es in der Vergangenheit der Fall war?

Ich ersuch Sie höflich, sehr geehrter Herr Landeshauptmann, mir diese Fragen zu beantworten.«

IZRAEL IMA BOMBO

Izrael ima atomsko alternativo, je izjavil bivši obrambni minister Moshe Dayan konec tedna v intervjuju. Izrael si po Dayanu ne more privoščiti, da nadaljuje oboroževalno tekmovalstvo ter izenači vedno spet, če imajo arabske armade tisoč novih tankov. V Izraelu so sprejeli zakonski osnutek, ki predvideva, da bo vsaka solidarnost, oz. vsako javno izražanje solidarnosti Izraelcev s palestinskim organizacijami v bodoče kaznjivo. Prepovedano naj bo tudi kazanje palestinskih zastav ter petje njih pesmi.

AHK: V TEMELJIH...

Druga republika se bo zmajala v svojih temeljih, če bodo prišli na dan dejanski prejemniki podkupnin v zvezi z gradnjo nove dunajske splošne bolnice. To je dejal direktor nekega mednarodnega koncerna največjemu avstrijskemu listu. Imena niso povedali. Kljub temu je eden od teh temeljev — namreč zaupanje državljanov državnim organom — že sedaj nevarno majav. Nevarnost bo tem večja, če tega škandala ne bodo docela odkrili. Kreisky: za podkupovanje sta potrebna dva — eden, ki daje, drugi, ki jemlje...

DEMONSTRACIJE CELO V ŠVICI

Do demonstracij in v zvezi z njimi do večjih nemirov je prišlo v noči na nedeljo v Švici. Pred nekim avtonomnim mladinskim centrom so se zbrali mladinci, da bi demonstrirali za izpustitev drugih demonstrantov, ki so že več ko mesec dni v zaporu. Policija je uporabila plin ter metalce za vodo ter sploh vso trdoto. Aretirali so nad sto mladincev, več od njih je bilo ranjenih. Motiv demonstracij: mladinci so protestirali proti milijonom frankov za operno hišo, na drugi strani pa ni denarja za mladinske centre.

AFGANISTAN: NEJASNO

Docela nejasen in nepregleden je položaj v Afganistanu: na eni strani poročajo uporniki, da so premagali enoto vladnih čet, ki je bila oborožena s skrajno modernim sovjetskim orožjem. Na drugi strani pa javlja moskovski partijski list Pravda, da je afganski obrambni minister dejal, da so uporniki dobili hude udarce ter da so razkropljeni. V ostalem pa da imajo stike z inozemskimi tajnimi službami. Poleg Kabula, ki je zaprt od sovjetskih okupatorjev, je tudi Moskva zaprto mesto — zaradi olimpiade.

DIPLOMATI V TEHERANU

Diplomati v Teheranu nimajo lahko: ameriški talci so medtem že 250 dni v rokah iranskih revolucijskih gard; konec tedna so Iranci spustili enega od talcev — ameriškega vicekonzula, ki je zbolel. Na drugi strani pa so v avstrijski ambasadi v neposredni bližini bivše ameriške ambasade nastavile dve bombi, ki pa so jih odkrili, potem ko so v ambasadi bili telefonsko opozorjeni. Poslopje so evakuirali. Očitno ima strateško važno mesto za revolucijske garde. Podobno se je godilo tudi švedskemu zastopništvu.

Eno leto Rebrca Spet delo in kruh

Pred letom dni je začela ponovno obratovati tovarna celuloze na Rebrci, ki se sedaj imenuje »Obir«. Bralci se še spominjajo, kako je umirala prejšnja tovarna, nato je prišlo do skoro enoletnega zastoja. Na hrbitih delojemalcev so iznašale stranke svojo nacionalno propagando.

Kako izgleda danes? Iz obrata je slišati pozitivne vesti, kar zadene poslovanje. Precej investirajo, trenutno gradijo novo industrijsko halo, ki bo stala deset milijonov; zaposlenih je 198 delojemalcev, lesa imajo na skladišču na zalogo za pol drug mesec. To je važno tudi za kmete, ki prodajajo tovarni »Obir« svoj les in imajo tako dohodek. Od 25. avgusta naprej bodo mirovala kolesa za 14 dni. V tem času bodo inšpicirali kotlje. Jeseni pa bodo montirali tudi neki norveški stroj, s katerim bo možno še nadaljnjo racionaliziranje obrata.

XVI. Slavistični seminar v Ljubljani

V nedeljo, 29. junija, se je pod predsedstvom univ. prof. dr. Jožeta Toporišiča začela 16. »poletna šola« — kot jo imenujejo, zaključila pa se je v soboto, 12. julija 1980. Letošnjega seminarja se je udeležilo okoli 130 udeležencev iz 23 držav in Jugoslavije, največ jih je bilo iz Avstrije in Italije. Trije udeleženci so bili Japonci, dva iz Sovjetske zveze in eden celo iz LR Kitajske. Med udeleženci je bilo vidno število koroških Slovencev. Seminar je trajal dva tedna in je bil razdeljen na dva poučna izleta po Sloveniji in Hrvaški (v nedeljah) in na predavanja, lektorske vaje, ogled mesta, galerij, odrskih predstav in slično.

Seminar je vsako leto razdeljen na tri velika področja kot kaže že naslov (Seminar slovenskega jezika, literature in kulture). Letos se je pri slovstveni vedi razvila panorama slovenske vezane besede, poezije, od narodne do sodobne literature. Jezikoslovje se je naprej osredotočilo na dvestoletnico rojstva prvega slovenskega jezikoslovca Jerneja Kopitarja, nato pa se je posvetilo pomenoslovnim vprašanjem glavnih ravnin slovenščine. Na tretjem tematskem področju je bilo spoznavanje s prasnimi kultiviranjema slovenskih tal; šlo je za predrimsko in rimsko dobo, potem pa za starejša obdobja slovenske kulturne rasti v skulp-

turi, na koncu pa je stalo spoznavanje z muzeji in galerijami, ki hranijo kulturno dediščino.

V okviru seminarja pa spadajo tudi lektorske vaje iz slovenskega jezika, vaje, ki so na sporedu vsak dan po dve uri in pol, in ki jih vodi priznani lektorji, tako je vodil skupino koroških Slovencev odlični lektor in magister na ljubljanski slavistiki Janez Dular.

Kot je nam dejal prof. Toporišič, ugledni slavist in jezikoslovec, ob intervjuju, je bil s potekom seminarja precej zadovoljen. Rekel je, da so bili seminaristi zelo disciplinirani in delovni. Ne samo, da so se udeleževali obveznih lektorskih vaj in popoldanskih predavanj, hodili so tudi k diskusijam in sploh k okvirnem programu. Zelo zanimivi so bili za seminariste ogledi mesta in galerij ter drugih kulturnih ustanov.

Avstrijski škandal gradnje dunajske splošne bolnice in tozadevne korupcije je navdahnil karikaturista Macheka v Kronen Zeitung, da je predlagal novo plačilno sredstvo za Avstrijo: 1000 šmirlingov...

Ob zaključku seminarja je priredil Narodni svet za koroške udeležence majhen sprejem, ki sta ga dala glavni tajnik NSKS Jože Wakounig in Borut Sommeregger. Sprejema so se udeležili tudi predsednik seminarja prof. Toporišič, prof. Breda Pogorelec, tajnica seminarja Ljuba Črnivec, zagrebški profesor slovenist Ivan Cesar, prof. Zet iz Züricha ter dunajski univ. as. Johannes Reinhard. Navzoča sta bila tudi oba lektorja za koroške Slovence mag. Dular in T. Pretnar. Na sprejemu je spregovoril Jože Wakounig, ki se je organizatorjem zahvalil za njihovo delo, ki koristi tudi koroškim Slovincem in predlagal, da slovensko še bolj kot doslej ekspandirajo v neslovenske zemlje.

TEDNIKOV KOMENTAR

Papež v Braziliji: Cerkev proti socialnim krivicam

JOŽE WAKOUNIG

TEDNIKOV KOMENTAR

Papežev obisk v Braziliji, s 130 milijoni največji katoliški državi sveta, je obrnil pozornost spet na tega dremljivočega velikana v Latinski Ameriki. S približno 8,5 milijona kvadratnih kilometrov površine (za več kakor 100 Avstrij) pokriva Brazilija skoraj polovico Južne Amerike. Za razliko od drugih, španskih držav, govorijo Brazilci portugalsko. Tudi delež črnskega prebivalstva je po številu največji. Problemov sožitja med različnimi rasami v Braziliji skoraj ni, če izzamemo problem Indijancev v

pragovzdovih v amazonski kotlini, kjer »pionirji napredka« kradajo staroselcem življenjski prostor. Poprečnemu bralcu je Brazilija znana po odličnih umetnikih v nogometu, po kavi, po karnevalu v Riu de Janeiro in morda še po kaki opojni pijači, avtomobilistom pa zagotovo po alkoholu kot pogonskem gorivu. Pa kaj je ta Brazilija res? Razni politični strokovnjaki napovedujejo, da je ena izmed sil prihodnosti. Država z velikanskimi naravnimi bogastvi (les, pri rudah največ železa na svetu), pa tudi

država z nekaj neizmerno bogatimi in skrajno revnimi množicami, ki živijo v bedi, ki je skoraj ni mogoče opisati.

In ravno to državo je počastil papež s svojim obiskom. Tistim, ki še vedno »verujejo« v »zmagovito« Cerkev (Ecclesia triumphalis), bojo ostale v spominu koj stotisočglave in milijonske množice, ki so papeža navdušeno, iz srca pozdravile. A papež je prišel v Brazilijo predvsem kot dušni pastir. Prišel je k najbolj revnim in favele, v mestne četrti bede in pomanjkanja, prišel je h gobavcem, da jih potolaži, da jim da poguma za trdi življenjski boj, prišel je k vernim, da jih utrdi v veri tudi v zemeljsko pravičnost, prišel pa je tudi k mogočnim in bogatim, da jim neomiljeno jasno pove, da je njihovo početje skrajno krivično, da poganja državo v še hujšo razcepljenost, v morebitno katastrofo.

Po zaslugi nadškofa dom Helderja Camare in večine duhov-

ščine ter zavzetih laikov se je končno organiziral odpor proti socialnim krivicam. Oblasti so odgovorile s pritiskom in očitnim preganjanjem. Nepopisna revščina je ponekod izpraznila cele predele. Zemljo pa so si prilastili veleposestniki in razni prekupčevalci. V severnih predelih Brazilije divjajo pravi boji med veleposestniki in obubožnimi kmeti. Neka katoliška ustanova, ki pomaga malim kmetom pri boju za zemljo, je obtožila državno vlado, da zagovarja interese »reparjev zemlje«, in ji očitala, da je odgovorna za vse morebitne umore.

Za papežev obisk so tudi oblastniki s ponosom pokazali svoje krščanstvo, saj so se čutili počaščene od moža v beli halji. Vprašanje je le, če so dosegle njihova srca, njihovo vest tudi papeževe besede, njegova svarila in opomini, da morajo pri svojem ravnanju upoštevati predvsem človeka, ki zahteva pravičnost in spoštovanje svojega dostojanstva.

Prof. Jože Toporišič je poudaril zadovoljivo pomoč RSS, ISS in KSS, pri praktičnem, operativnem delu in delež študentov slavistike. Omeniti je treba tudi neumorljivo dušo tega seminarja, tajnico Ljubice Črnivec, ki je skrbela za organizacijo, to se pravi za dober potek »poletne šole«.

Udeleženec seminarja in študent slavistike na celovski univerzi Lojze Popotnik, ki se je seminarja udeležil že drugič, ga je orisal tako: »Lektorske vaje in predavanja so bila izčrpana in obsežna, pa tudi mnogostranska, saj upoštevajo različno znanje slovenščine posameznih udeležencev. — Bolj so me pritegnila predavanja o stilistiki in sodobni slovenski literaturi. — Organizacija seminarja je bila dobra.«

BORUT SOMMEREGGER

Veter z Olimpa je zapihal v Moskvo

I. del

Po starem reku vodijo v Rim vsa pota. V Moskvo štiri. Najobičajnejša je pot z letalom na moskovsko letališče Šeremetjevo, ki leži kakih 32 kilometrov izven Moskve. Potnik se udobno vsede v letalo in je iz Schwechata v dveh urah in pol v prestolnici Sovjetske zveze. Za tike na avionu je treba odšteti S 5000.— Nekoliko neobičajna pot je ladja. Sovjetski parniki na Donavi povezujejo Dunaj z Jalto, za 23.000 šil. ima potnik že luksuzno kabino. Iz Jalte leti 10 krat na dan letalo v Moskvo. Cena znaša 23 rubljev. Sodobni pustolovci gredo z avtom. Pot je treba prej točno najaviti, turist si lahko izbere samo 12 vozniških rut ter mora že prej navesti vse kraje postankov s točno navedenim časom. Najbolje pa je, da se turist že prej zgleda v Moskvi ter sebe in avto zavaruje pri Ingostratru na Pjaznickiji. Nekje med pustolovščino in komfortom je potovanje s spalnikom z Dunaja v Moskvo. Karta za 2. razred po ruti Brezovice, Warszawa, Brest stane 2000.— šilingov. V 33 urah pride potnik z dunajske Vzhodne postaje na Bjeloruski vakzal v center Moskve. Za slednjo pot se je odločila mladinska skupina in dijaki Slovenske gimnazije, ki so jih vodili profesorji Anton Malle, Štefan Pinter in Maja Kupper.

»Med potovanjem boste šli skozi krasne pokrajine, ruski sprevodniki pa vam bodo krajšali čas s čajem, na razpolago vam bodo razne namizne igre. Od Bresta pa vlak spremlja tudi jedilnik.« S temi besedami pozdravi ruski prospekt potnika, ko na Dunaju vstopi v sovjetski spalnik. Sprevodniki živahno čebližajo v ruščini, po debelih urah z nešteti gumbi pa je možno spoznati, da večkrat potujejo v inozemstvo. Predno se potnik vkrci in si uredi spalnik, vlak že stoji na ozemlju med Avstrijo in Češko. Češki mejni organi s težkimi mitraljezi presvetijo vlak in ko se nihče ne najde, ki se je ilegalno vtihotapil, vlak potegne nekaj kilometrov med visoko žično ograjo, ki neprijetno spominja na KZ-te, do Breslava.

Češka meja kontrola. Vljudno in odločno opozori carinik potnika, naj natančno izpolni mejne formularje. Brezvezni papirji za tranzit, si misli naiven potnik Toda gorje, če manjka kje tak list ali žig! Po petih kontrolah potnika zbudijo v ranih jutranjih urah poljski cariniki, ki ne slovi-jo zaman po vljudnosti in veselim karakterju.

SPREVEDNIKI NE BEREJO PROSPEKTOV

Nek neprespan carinik ugotovi pri nekem dijaku, da mu v ilustrirani zbirki žigov manjka še en žig. Kljub sovjetski vizi, kljub temu, da Čehi niso ničesar našli, kljub prigovarjanju lastnih kolegov in moledovanju profesorja Pinterja ne pozna pardona. Brez usmiljenja mora fant ob petih zjutraj na peron in bo moral na postaji čakati do polnoči, ko se »Chopin« vrača na Dunaj. Atmosfera v vlaku pada. Vse krasne pokrajine in romantična Warszawa je ne popravijo. Le v kupeju 6, nekateri večni optimisti, med katerimi je duša potovanja Anton Malle, »troštajo« potrte sopotnike.

Zdaj prihaja tudi čas za spanje, rusko mejo doseže vlak šele zvečer, Poljaki pa se že v Warszawa zadovoljijo s tem, da poberejo devizne deklaracije, potni list pa postane za žig bogatejši. Zdaj pride tudi čas na »namizne igre«, o katerih piše prospekt. Seveda jih naš sprevodnik Saša in njegov kolega nimata. Verjetno oba nista bra-

la uradnega prospekta ruskih železnic. V zameno odpre Saša, s katerim smo postali prijatelji že na Dunaju, dva okna na hodniku. Po 20 urah vožnje postaja zrak kljub ventilaciji že suh. Vseeno pa po skrivnostnih običajih na ruskih železnicah ne odpirajo okenj, kot vedo povedati tisti, ki so se že vozili tudi na progi Moskva — Leningrad.

V BRESTU DVIGAJO VLAK

V suho grlo bi se prilegel čaj. Saša nam ga ponudi po klasičnih zakonih monopola po 40.— šilingov za tri čaje. Vendar ni računat, da bo naletel na preka-jene trgovce, ki se zmenijo na polovično ceno. Odlični čaj, ki

Profesorja ruščine na Slovenski gimnaziji Anton Malle in Štefan Pinter redno organizirata za dijake ruščine izlete v Sovjetsko zvezo. Potovanju se je letos pridružila še skupina izvenšolskih mladincev. Ker je bilo potovanje organizirano tik pred začetkom olimpijskih iger, sta se skupini pridružila tudi »tednikovca«: avtor reportaže in Franc Wakounig, ki je s Fricom Sačenom prispeval slike.

je sploh edina poštena nealkoholna pijača v Rusiji, se prilega hrani, ki jo je treba vzeti s sabo za dobrih tri dni potovanja. Prospekt sicer omenja jedilnik v Brestu, sramežljivo pa zamolči, da potnik nima časa, da zamenja rubljev, razen če ga pokličejo na posebno kontrolo v postajo, kar se zgodi vsem, ki imajo zastarele slike v potnem listu.

Ponedeljek zvečer prispemo v Brest. Še prej vržemo pogled na žične ograje in stražne stolpe, ki ločijo dve socialistični državi, ki sta obe v istem vojaškem bloku. Sledi ruski napis »V Sovjetski zvezi gradijo komunizem«. Parola seveda ni namenjena turistom, ki jim je preveden v pet jezikov na plafonu remize, kjer dvigajo vlake na nova kolesa.

Po prestanih kontrolah seveda že nestrpno čakamo na špektakel. Ker so sovjetske tirnice za 20 cm širše od naših, so si Rusi izmislili pravo tehnično mojstrovino. Kljub temu, da nas Saša opozori, da postopka ne smemo fotografirati, vsi but-

nemo k oknom. Z ogromnimi vijaki dvigajo cel vlak za dva metra, potem pa kar izmenjajo ves sistem koles. Pravo doživetje za nas. Ruski železničarji pa, ki so postopka vajeni, se mirne duše sprehajajo pod vlakom ter še vložijo čikpavzo.

KJE JE NAPIS V MINSKU?

Ves postopek je v pol uri mimo in brez zamude se odpeljemo iz Bresta, kjer je pristopila tudi Raja, vodička Sputnika, ki nas bo spremljala ves teden. Spet se noči in zdaj prihaja čas, ko skupaj prebavljamo prve vtise. Kmet Anton Šturm iz Svinče vasi navdušeno pripoveduje o poljskih poljih, ki smo jih videli ob tračnici. Vsa so vzorno obdelana in skrbno negovana. Na poljih smo videli veliko krav in ne razumemo, kako je mogoče, da baje vedno spet primanjkuje mesa. Tiskar Milan Blažej govori o ogromnih industrijskih revirih v Katovicah. Večino pa hitro premaga spanec, tako da ostaneva sama s Fricom Sačenom, ki dela programe za elektronske računalnike. Oba si hočeva ogledati še postajo v Minsku, kamor pridemo ob dveh

zjutraj. Kljub rani uri je ogromna postaja, ki je dolga nekaj kilometrov, vrvi od življenja. Frica, ki je prvič v Sovjetski zvezi, preseneča dostojno vedenje ljudi. Razen starke, ki se že nevarno maje, tudi nihče ne kadi. Pri nas bi na postaji ob taki uri zaman iskal sliko.

Minsk je tudi glavno mesto Bjelorusije. Bjelorusi so lastna nacija. Govorijo enega od treh vzhodnoslovanskih jezikov in imajo tudi svoje zastopstvo pri Združenih narodih. Napeto iščem bjeloruski napis na kolo-dvoru. Temno je že, pa sem ga verjetno spregledal.

Ko se zjutraj zbudimo, smo že v ruski sovjetski republiki, ki je največja republika Sovjetske zveze. Rusi sami so v SZ večinski narod, njim sledijo Ukrajinci (16,9 %), 3,7 % je Bjelorusov. Ostali neslovanski narodi ne dosežejo niti treh odstotkov celotnega prebivalstva, ki je po uradnih podatkih dosegel 1973

250 milijonov ljudi. Koliko je Rusov, lahko le ugibamo. »150 milijonov govori iz mojih ust« je zanesenjaško zapisal ruski lirik Vladimir Majakovski, pevec ruske revolucije. Iz neznanih vzrokov se je ustrelil 14. aprila 1930 v svoji sobi v moskovski Ljubljanski prečni ulici.

PO 2007 KM SAMO 5 MINUT ZAMUDE

Pred Moskvo nas pozdravljajo krasne lesene hišice, ki se skrivajo za brezami, ki Marjano Grilc spominjajo na Dobravo med Sinčo vasjo in Metlovo. Po 2007 kilometrih vožnje pridemo s pet minutno zamudo na bjelorusko postajo. Nekdo omenja, da bi bilo treba poslati sem italijanske železničarje.

Dva dni bomo gostje sovjetske prestolnice, o kateri pravijo, da ima 8 milijonov prebivalcev

in jo običe vsak dan milijon turistov. Kljub temu pa tudi najboljše vodiči ne vedo naštetih več kot deset dobrih restavracij. Pa o tem še pozneje.

Moskva je vsa zavita v olimpijsko pričakovanje. Povsod olimpijske zastave, simboli in »Miška«. Ne samo na javnih stavbah, ampak tudi na tovarnjakih in volgah pozdravlja miška. Od avtov opazimo v glavnem dva tipa: volgo in žiguli. V obeh pa vozniki divjajo kot nori, čeprav je baje najvišja dopuščen na hitrost 90 km/H. Tako postaja prečkanje ceste včasih življenska zadeva, sploh pa na Ploščadi Sverdlova, kjer široke ceste zlorablajo za dirkalne vaje. Sicer pa je itak bolje, če se pešec giblje čim bolj v podzemlju, kjer vozi najbolje organizirana podzemna železnica na svetu. Pa še to za pet kopejk in dokler človek ne zapusti zapor, se lahko vozi po mili volji križem krajem po Moskvi.

Eden od napisov, ki ga vidimo na poti v hotel, govori o olimpijskih igrah kot garanciji miru in prijateljstva. Športni komentator tiskovne agencije Novosti Aleksander Kiknadse je zapisal, da bodo »olimpijske igre v Moskvi pripomogle svetovnemu miru do novega triumfa«. Kot vemo, je do sedaj ostalo le pri pobožni želji. Sigurno pa bodo postale igre športni triumf za SZ in Moskvo, ki je 17. mesto, ki organizira igre od njenih poživitev.

V naslednji številki: Kako pridem v Moskvi v restavracijo? — 13.000 ljudi vsak dan v GUM-u Galerija-Tretjakovskaja — Kdaj kadijo Rusi v restavraciji za nekadilce? — Veljko Micunovič in Nikita Hruščov na razstavi poljedelstva — Schmidt v Kremlju — Koliko stane »huliganstvo«?

Knjige, ki jih priporočamo

1934 je izšla prva knjiga dekana Štefana Singerja, župnika v Kapli ob Dravi, ki je hotel v petih zvezkih zajeti kulturno in cerkveno zgodovino južne Koroške. Štefan Singer je začel z zgodovino spodnjega Roža, 1935 je izšla kulturna in cerkvena zgodovina zgornjega Roža, 1938 pa je izšel opis dekanije Dobrla vas. Nadaljevanje dela so preprečili nacisti, ki so župnika Singerja, ki ni bil samo zgodovinar, ampak tudi vnet mineralog, spravili v Dachau. Vendar so se pojavile vesti, da je četrti del knjige, opis dekanije Pliberk, ohranjen v rokopisu, ki ga je menda Singer že napisal v

Dachau-u. Radovedni smo lahko, ali bo uspelo Krščanski kulturni zvezi, da najde še četrti zvezek, ki ga bo prav gotovo tudi izdala, kot je že ponatisnila prve tri zvezke, ki so dragocen opis naše kulturne zgodovine.

Kot predstavlja Singer dragocen kulturni priročnik, je za vsakega jezikoslovca zaklad, knjiga, ki je pred kratkim izšla v Gradcu. Gre za prvo poročilo delovne skupine na slavističnem inštitutu graške univerze, ki je začela z inventarizacijo slovenskega jezika na Koroškem. Skupino vodita univ. prof. dr. Stanko Hafner in asistent dr. Erih Prunč, ki sta s pomočjo sodelavcev in informantov po vsem dvojezičnem ozemlju začela z zbiranjem gradiva.

V predgovoru vmesnega poročila je zapisal Stanko Hafner, naj knjiga seznanja slavistične strokovnjake o teoretičnih in metodoloških izhodiščih obsežnega programa, hkrati pa hoče slavistična stolica nadaljevati dolgoletno slovenistično tradicijo graške univerze. Že iz vmesnega poročila je možno sklepati, da so na delu odlični strokovnjaki, ki bodo kos široko zastavljenemu programu. Strokovno recenzijo bomo še objavili, zaenkrat le toliko: brez velikega hrupa izhajajo na različnih področjih knjige, ki dopolnjujejo občutne vrzeli, ki jih še marsikje čutimo.

B. S.

II. Band

Kultur- und Kirchengeschichte des oberen Rosentales

Dekanat Rosegg
mit Einschluß des Wörther-See-Gebietes

Von
Stephan Singer
Pfarrer und Dekan in Rosegg
f.-b. Konfliktariat

Rappel 1935

Im Selbstverlage des Verfassers

Literarni razpis

Avstrijska zvezna založba / Österreichischer Bundesverlag razpisuje literarni natečaj »Mlado slovstvo/Junge Literatur«, pri katerem lahko sodelujejo mladi literati v vseh jezikih, v katerih na avstrijskih šolah poučujejo, to je v nemščini, slovenščini, hrvaščini in madžarščini. — Ker založba kaže demokratične intencije, mislimo, da bi se naj udeležili tudi mladi koroški slovenski avtorji. Gre za možnost predstavitev mlade slovenske literature širši avstrijski javnosti — gotovo je priporočljivo, da se tega razpisa udeleži čim več naših mladih pesnikov in pisateljev.

Manuskripte je treba vpsolati do najkasneje 31. julija 1980 na AVSTRIJSKA ZVEZNA ZALO-

ŽBA / ÖSTERREICHISCHER BUNDESVERLAG, poštni predal / Postfach 79, 1015 Wien / Dunaj.

Vpsolani teksti naj bi v prozi ne preseglji 20 strani. Lahko pa se vpošlje tudi lirika (do 10 pesem oziroma maksimalno 10 strani).

Vsi, ki so stari med 15 do 21 let so prisrčno vabljeni na sodelovanje. Tema je prosta. (Ni treba, da eno delo obsega 20 strani. Lahko vpošljete več tekstov).

Kar tudi vabi na sodelovanje so nagrade, ki so za mladinski literarni razpis precej visoke: prva nagrada šil. 15.000, druga šil. 10.000 in tretja šil. 5000.—

»Zmagovalci« bodo znani 15. maja 1981, ko pride do razdelitev nagrad.

Podrobnejše informacije lahko dobite pri uredništvu našega tednika.

Spet znaki nezadovoljstva v Podjuni

Mažaška akcija v Podjuni: novozgrajena ljudska šola v Globasnici, ljudska šola v Šmihelu ter glavna šola v Dobrli vasi so postale žrtve mažaških akcij. Poslopja so doslej neznane osebe opremile s parolami v obeh jezikih, n. pr. »Prepoved poklica za fašiste!«, »Resnično dvojezično«, »Šovinisti ven« itd. ter

opozorila za izpolnitev člena 7. Globaški župan se je kazal potrtega.

V noči na sredo pa so neznanci na nemških krajevnih napisih na območju občine Dobrla vas dodali tudi slovenske oznake teh krajev ter številko »7«.

Pridige Svetokriškega na Višarjah

Kot že pri svojih nastopih na Koroškem je tudi na Višarjah navdušil poslušalce član SNG iz Maribora Jože Zupan s pridigo Janeza Svetokriškega. Tudi na Višarjah, kamor je prišlo veliko domačinov iz Kanalske doline, so ga poslušalci prav dobro razumeli, saj vsi govorijo slovensko in ne kakega drugega narečja, kot to trdijo naši nemški časopisi. Nastop je organizirala Krščanska kulturna zveza ter društvo Lepi Vrh iz Ūkev. S tem se organiko in načrtno nadaljuje skupni delovni program, ki so ga sklenili zastopniki Slovencev iz Kanalske doline in Krščanska kulturna zveza v Celovcu.

MI ZA VAS

PIŠE MIHA ZABLATNIK

Pozor pri sklepanju vajeniških pogodb!

Zbornica za delavce in nameščence za Koroško sporoča o sklepanju vajeniških pogodb in o delovnem času vajencev sledeče:

V naslednjih mesecih bodo začeli v vajeniško razmerje (Lehrverhältnis) na Koroškem okoli 5000 mladih, ki so letos zaključili šolo. Ob tem naj se upoštevajo sledeči zakonski predpisi: Delovno razmerje se lahko sklene šele po dokončani šolski obveznosti. Vajeniške pogodbe v smislu zakona o poklicnem izučanju (Berufsausbildungsgesetz) se morejo skleniti samo v takih poklicih, ki se vodijo v listnini vajeniških poklicev (Lehrberufsliste).

Zbornica priporoča, da si naj prizadeti najprej ogleda obrat, v katerem se hoče izučiti, in se prepriča, če v obratu že ni preveč vajencev v delovnem razmerju. Razmerje med izučeniimi

delavci in vajenci v enem obratu je za vsak poklic jasno določeno. V primeru prekoračenja predpisanega razmerja, obrat ne sme sprejemati nadaljnjih vajencev.

Poskusna doba traja pri vajencih 2 meseca; v tem času more vsak od pogodbenih partnerjev vsakčas ukiniti razmerje. Delovna pogodba se mora najkasneje tri tedne po začetku delovnega razmerja predložiti pristojnemu najemniškemu uradu (Lehrlingsstelle). Za sklep vajeniške pogodbe mladoletnega vajenca je potreben pristanek po zakonu pristojnega zastopnika in mora biti pismen. V po zakonu predpisanem vajeniškem obdobju (Lehrzeit), se smejo vajencu naročiti samo dela, ki so v skladu z bistvom poklica, ki se ga vajenec uči, in s učnimi predpisi (Ausbildungsvorschriften). Tu se je treba poslužiti opisa poklica (Berufsbild). Nadalje pripada vajencu vsak mesec ali vsak teden vajeniška odškodnina (Lehrlingsentschädigung), ki je odlo-

čena v ustrezni kolektivni pogodbi.

Za mladostnike in vajence velja zakon o zaposlitvi otrok in mladine (Kinder- und Jugendbeschäftigungsgesetz) in njegova zaščitna določila.

Samo občni zbor sme odstavljati odbornike

Do pred kratkega je bilo slišati zmotno mnenje, da sme odstavljati odbornike tudi upravni odbor, če ima po pravilih pravico, da izključuje člane. Vrhovno sodišče na Dunaju pa je dne 2. aprila 1980 razsodilo, da upravni odbor, četudi ima pravico izključevati člane, nima pravice odstavljati odbornikov. Pravico, da odstavi oz. razreši odbornika njegove obveznosti ima samo občni zbor. V svoji utemeljitvi navaja vrhovno sodišče med drugim, da bi upravni odbor drugače mogel oropati tudi odbornike nadzornega odbora njihove v pravnih zapisane funkcije ter bi lahko znižal število upravnega odbora po lastni presoji, in to tudi tedaj, če se bi s tem enemogočila funkcionalnost. S tem je vrhovno sodišče potrdilo stališče revizijske zveze — Zveze slovenskih zadrug.

Fičafajskemu malarju pidlčev v spominsko knjigo

Pismoukov starešina se med lovce je podal, vse pobral je, kar se rima, v verze stlačil in skoval.

Poiskal si žrtve svoje je iz ljudstva vidnih glav, nanje fičifajke svoje je iz tula razposlal.

Pobalinsko jim puščice meril je kar med oči, spuščal s palcem jih levce, da jih rani do krvi.

Inženirje, nagrajence, pesnike, predsednike, kol'čakaj ugledne vse Slovence, naroda besednike

si kot tarče je postavil k steni nevoščljivosti, škodoželjno jim nastavlil svoje žolč strupenosti.

Rad s strelcami zadel bi vse po vrsti, ker mrzi mu, da se ne, kot on želel bi, njega vdajajo režimu...

S to nakano pa pogнал je farizej se naš na led: ko levite drugim bral je, njemu prišli smo na sled.

Tu vam razodeto bodi, da pri kmetih se masti pa v zameno k nunam hodi, kjer z dieto se zdravi.

To bogato jim plačuje s čisto svojim očenašem, z njim pobožne poučuje v Kristusu, Gospodu našem.

Sveto vero kolportira s tem pri njih in še drugod, ki pa pridno jo podira v mladih srcih tam in tod.

Proletarec prv'ga reda, vilo župniku zavida, sam pa v limuzino seda, kot da je vampirska gnida.

Strelec fičafajk junaški, kje pa tvoja so načela? Molči, pisec nazadnjaški, pa bo Bosna mir imela!

Luka Prizadetnik

Zelo malo je prireditev, ki privabijo toliko obiskovalcev kakor zadnji kulturni večer na campingu Wernig v Kočuhi. V prenapolnjem velikem šotoru so nastopili pevci, svečke, Kočne, ansambel brava iz Borovelj ter selski deklinski zbor.

Kulturni večer je imel namen pokazati turističnim gostom tisto Koroško, o kateri je sicer le malo slišati. Koroško v slovenski pesmi in

besedi. Prireditev je to svojo nalogo vsekakor opravila. Navzoče je pozdravil uvodoma dr. Janko Zerzer, ki je tudi povezoval spored v obeh deželnih jezikih. Posebej je še pozdravil šmarješkega župana Josefa Plahsniga. Pa tudi sicer je bilo videti dosti politične in kulturne prominance — predsednik KKZ Lovro Kaselj, poslevoedeči tajnik Narodnega sveta Franc Wedenig, podžupan Ogriš ter turistični refe-

rent Ibounig. Slednji je po kulturnem delu prireditve tudi počastil goste, ki so že petkrat obiskali Šmarjeto — bilo jih je kar precej, upoštevati pa je treba, da je Šmarjeta glede turizma šele bolj na začetku.

Koncert sam je kljub težavni šotorski atmosferi zadovoljil vse, po kulturnem sporedu pa je za ples zaigral trio Ibounig.

ŠPORT

Koroško srednješolsko nogometno prvenstvo

Slovenska gimnazija in nogomet

Slovenska gimnazija je pravi vir nogometnih talentov. V javnosti skoraj neopazno je nastopila letos nogometna ekipa v koroškem srednješolskem prvenstvu. Njeno moštvo je prišlo celo v finale, kjer pa so slovenski dijaki nesrečno podlegli proti Trgovski akademiji. O prvenstvu je poročal v Letnem poročilu Slovenske gimnazije profesor Anton Malle, ki je ekipa tudi treniral.

Na tem prvenstvu je sodelovalo 16 srednjih in višjih šol. Igralo se je v 4 skupinah (v vsaki skupini so bila 4 moštva) po prvenstvenem sistemu, to se pravi, da je vsak igral proti vsakemu svoje skupine. Zmagovalci skupin pa so se potem pomerili na turnirju štirih najboljših v Beljaku 23. 6. 1980.

Ekipa Slovenske gimnazije je bila dodeljena skupini 4, v kateri se je srečala z moštvi Višje tehnične šole (HTL) — Celovec, Višje tehnične šole Borovlje in 1. celovške gimnazije. Ko smo zvedeli za nasprotnike, smo imeli le malo upanja, da bi zasedli 1. mesto, saj je bil v tej skupini tudi favorit za naslov koroškega srednješolskega prvaka Višja tehnična šola — Celovec. In prav v prvi igri smo se že srečali s tem močnim nasprotnikom, o katerem smo menili, da je nepremagljiv. Z obrambno igro smo skušali doseči dober rezultat, končno pa je prišlo do prave senzacije; premagali smo Višjo tehnično šolo z rezultatom 3:1 (1:0). Gole za našo šolo sta dala v tej izvrstni igri Stanko Gregorič (2) in Nanti Travnik (1).

Po tem razveseljivem začetku smo si zastavili nov cilj — zmago v svoji skupini. V drugi igri smo nastopili proti Višji tehnični šoli Borovlje na Koschatovem igrišču v Celovcu. Vodili smo že 2:0 in zdelo se je, da bomo z lahkoto premagali nasprotnika, ko so Boroveljčani nenadoma izenačili in nazadnje smo morali biti veseli, da nam je Nanti Travnik zagotovil s svo-

jim golom zmago; igra se je končala z rezultatom 3:2 (1:0) za Slovensko gimnazijo. Ostala 2 gola za naše moštvo je dal Mirko Wieser.

V zadnji igri smo imeli lahkega nasprotnika, namreč 1. celovško gimnazijo; zmagali smo brez težav s 5:0 (2:0). Gole so ustrelili: Wieser Flori (2), Mirko Wieser, Miha Kreutz in Silvo Kumer.

Z to zmago smo zasedli 1. mesto v svoji skupini in se s tem kot edina gimnazija tudi kvalificirali za turnir štirih naj-

boljših ekip v Beljaku. Ostali trije finalisti pa so moštva Trgovske akademije I — Celovec, Trgovske akademije II — Celovec ter Trgovske akademije — Beljak.

Na finalnem turnirju v Beljaku nismo imeli sreče. V prvi igri smo do zadnje minute vodili z 1:0 proti poznejšemu prvaku Trgovski akademiji — Beljak. V zadnjih sekundah je nasprotnik izenačil in v podaljškem zmagal s 3:1. Igra je bila v podaljškem zelo ostra, poškodovani so se 4 naši nogometaši in k drugi igri smo nastopili z zadnjimi silami. Brez ključnih igralcev smo bili brez izgledov in podlegli Trgovski akademiji Celovec 6:0.

Prof. Anton Malle

Od leve na desno, spredaj: Gregorič, Weber, Jenšac, Flori Wieser, Travnik. Zadaj: prof. Malle, Kreutz, Grlic, Hribnik, Mirko Wieser, Kumer.

Turnir kluba »Jugoslavija« Beljak

Za dan borca (4. julij) je priredil jugoslovanski delavski klub »Jugoslavija« v Beljaku športni turnir (namizni tenis, šah, kegljanje, nogomet). Poleg članov jugoslovanskih delavskih klubov »Triglav« (Celovec), »Jugoslavija« (Beljak) in »Bratstvo in edinstvo« (Špital) so se turnirja udeležili tudi številni drugi športniki iz Koroške in SR Slovenije.

REZULTATI:

Namizni tenis: 1. Triglav; 2. Bratstvo in edinstvo.

Šah: 1. Triglav; 2. Jugoslavija.

Kegljanje: 1. Kograd Prevalje; 2. Triglav; 3. Batstvo in edinstvo; 4. Jugoslavija.

Nogomet: 1. Kograd Prevalje; 2. fa. Huber; 3. fa. Gruber; 4. Jugoslavija.

Častne nagrade so razdelili v kavarni Oberrauner, kjer ima »Jugoslavija« svoje klubske prostore. Pokale so poklonili tudi NSKS, NT in KKZ.

Zunder še naprej trener Železne Kaple

Kljub pisanju nekega koroškega časopisa bo ostal kaplan Polde Zunder še naprej trener nogometnega moštva iz Železne Kaple. Moštvo je Zunder prevzel pred štirimi leti in napravil iz kluba udarno in disciplinirano moštvo, ki pa mu vsako leto manjka le kanec sreče, da si pribori 1. mesto v 1. razredu skupine D. Kot nam je povedal Polde Zunder, je s treningom za prihodnjo sezono začel že ta teden, seveda pa si bo tako »ukradel« čas, da ne bo trpelo dušnopastirsko delo.

4. srečanje slovenskih športnikov obmejnih dežel

Ravne na Koroškem so bile tokrat prizorišče tradicionalnega srečanja slovenskih športnikov obmejnih dežel. Prijazni in odlični organizatorji so imeli v gosteh reprezentance Slovencev iz Madžarske, Italije in Avstrije; le te so se merile v nogometu, namiznem tenisu, šahu in odbojki.

Napetih dvobojev — že prestižnega značaja — ni manjkalo, kakor ni manjkalo vzdušja medsebojnega spoštovanja in prijateljstva. Nad 200 športnikov iz obmejnih dežel Železne županije, Furlanije in Julijske krajine, avstrijske Koroške in Mežiške doline so v igrah manifestirali enotnost slovenskih športnikov, ki živijo izven matične domovine.

Prijeten sprejem na defileju, pozdravne besede predsednika TKS občine Ravne na Koroškem Alberta Vodovnika, godba na pihala in docela perfekten nastop skupine za ritmično gimnastiko Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu ter zaključna razglasitev rezultatov v Domu železarjev je srečanju podeljevalo izredno veličasten značaj. Rezultati so bili manj pomembni, poudarjal se je vsepovsod skupen nastop in navezovanje prijateljstva. Značke in kolajne pa bodo nastopajoče spominjale na odličen sprejem železarjev Mežiške doline.

Rezultati:

Nogomet: Slovenska športna zveza — Združenje slovenskih športnih društev v Italiji 2:0; Koroška — Železna županija 3:1; Železna županija — ZSŠDI 3:1; Koroška — SŠZ 3:1 Velik; Koroška — ZSŠDI 3:0; Železna županija — SŠD 4:1 Velik. 1.

Koroška, 2. Železna županija, 3. SŠD, 4. ZSŠDI.

Šah: ZSŠDI — SŠZ 5:1 (Deisinger 1), SŠZ — Koroška 1:5 (Deisinger); Železna županija — SŠZ 4:2 (Deisinger, Einspieler). 1. ZSŠDI, 2. Koroška, 3. Železna županija, 4. SŠD.

Namizni tenis: ženske ekipno: SŠZ — Koroška 0:5; SŠZ — Železna županija 0:5. 1. Železna županija, 2. Koroška, 3. ZSŠDI, 4. SŠZ.

Namizni tenis: moški ekipno: SŠZ — Koroška 1:5; SŠZ — Železna županija 5:3; SŠZ — ZSŠDI 3:5. 1. Koroška, 2. ZSŠDI, 3. SŠZ, 4. Železna županija.

Namizni tenis: ženske posamezno: 1. Körmandine (Žel. žup.), 2. Kulesaine (Žel. žup.), 3. Logar (Koroška), 4. Nagy (Žel. žup.).

Namizni tenis: moški posamezno: 1. Likar (Koroška), 2. Ozmec (Koroška), 3. Jamšek (Koroška), 4. Žerjal (Koroška).

Reprezentanca SŠZ: nogomet: Jenschatz, Perč, Ojster, Velik, Zabltnik, Schellander, Luschnik, Gregorič, Polanšek, Smrečnik, Kristof, Olip, Hobel, Opetnik, Haderlap.

Šah: Deisinger, Ferm, Polanšek, Iskra, Einspieler, Janežič.

Namizni tenis: ženske: Oraže, Užnik, Smrtnik; moški: Oraže, Haderlap, Jamšek.